

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΔ' • ΤΕΥΧΟΣ 7
• ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2005



Γεώργιος Λαζαρίδης

ΕΦΗΜΕΡΙΟC

Μηνιαίο περιοδικό για τους ιερεῖς

**Ιωάννου Γενναδίου 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210 72.72.234, Fax: 210 72.72.247**

Διεύθυνση Διαδικτύου τῆς Ἑκκλησίας
<http://www.ecclesia.gr>
Ηλεκτρονική διεύθυνση :
e-mail: contact@ecclesia.gr
e-mail «Ἐφημερίου»: lhatzifoti@hotmail.com

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

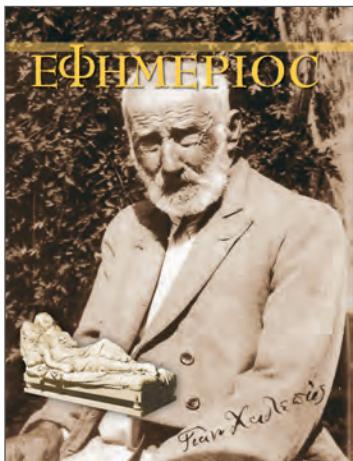
ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Μορφωτικῆς καὶ Ἐπικοινωνιακῆς
Ὑπηρεσίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
‘Ο Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἰ. Συνόδου
Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφείμ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:
Ἰ. Μ. Χατζηφώτης

**ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ -
ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ**
Σόλωνος 98, 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210 3661200, Fax: 210 3617791
<http://www.livanis.gr>



ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Αὐτὴ ἡ συγκλονιστικὴ μορφὴ ἐνὸς μεγάλου σύγχρονου καλλιτέχνη, τοῦ Τήνιου Γιαννούλη Χαλεπᾶ, ποὺ ἡ μάνα του τοῦ κατέστρεψε τὰ ἔργα ὡς τὸ θάνατό της, χαλυβδώνοντας ἔτσι τὴ θέλησὴ του καὶ τὴν ταραγμένη ὑγεία του, ἀποτελεῖ ἔνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς μοναξίας πολλῶν σπουδαίων μορφῶν τῆς Τέχνης. Δύναμη, ἐκφραστικότητα, δέσιμο μὲ τὴν παράδοση καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σὲ ἀναζήτηση νέων μορφῶν ριζωμένων σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἑλληνικὴ κλασικὴ παράδοση ἀποπινέει τὸ ἔργο του. ‘Ἐνας ἀκόμη κρύκος στὴν ἀτελείωτη ἀλυσίδα προσφορὰς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος στὸν πολιτισμὸ τῆς Οἰκουμένης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπισκοπικὰ Γράμματα Μητροπολίτου Ἀχελώουσελ. 3
Ἐκκλησία καὶ Πολιτικὴ Κυριαρχία Μ. Γ. Βαρβούνησελ. 4-5
Ἀναδρομὲς Αὐτοσυνειδησίας6
Συμβαίνουν - Συνέβησαν - Θά Συμβοῦνσελ. 7-12
Ρωμαιοκαθολικοὶ Θεόλογοι ἀνακαλύπτουν καὶ διμολογοῦν13
Τιμὴ στοὺς ιερεῖς ποὺ ἔδωσαν τοὺς υἱούς τους στὴν διακονία τοῦ Ιεροῦ Θυσιαστηρίου14-17
Ἡ Θεοτόκος καὶ Ἀειπαρθένος Μαρία Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου18-19
Ἡ διαπλοκὴ στὴ γνώση κ. Ἀλέξανδρου Μ. Σταυροπούλου20-22
Πρόσκληση γιὰ διάλογο Πρωτ. κ. Βασ. Θερμοῦ23
Ψευδομεσσίες καὶ Ψευδόχριστοι Πρωτ. Βασίλειου Α. Γεωργόπουλο24-25
Τὸ Θεολογικὸ-Φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας26
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια Κωνσταντίνου Χολέβασελ. 27-28
Τίδεες - Προτάσεις - Προτιμήσειςσελ. 29
‘Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ: Ἀρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου30
Φωτογραφικὰ Στιγμάτυπασελ. 31

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Αγαπητέ Συμπρεσβύτερε,

Μετά τὸν Ποιμαντικὸν Σχεδιασμόν, γιὰ τὸν ὅποῖο σου ἔγραψα στὸ προηγούμενο γράμμα μου, ἀκολουθεῖ ὁ λεγόμενος Ποιμαντικὸς Προγραμματισμός.

Ποιμαντικὸς Προγραμματισμός λέγεται καὶ εἶναι ἡ ἑτοιμασία ἢ ὄργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων, μὲ τὶς ὅποιες ὁ Τερεὺς καλύπτει τὶς συγκεκριμένες πνευματικές ἀνάγκες τῶν διαφόρων ὄμάδων τοῦ ποιμνίου του, ὅπως λ.χ. τῶν παιδιῶν, τῶν νέων, τῶν ἐργαζομένων, τῶν ἐνηλίκων, τῶν ὑπερηλίκων, τῶν ἀσθενῶν κ.λπ.

Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ ἔξης: ἡ ὄμιλία, ἡ ἐπίσκεψη στὸ σπίτι, τὴν ἐργασία, σὲ ἵδρυμα, στὴ φυλακή, σὲ Σχολεῖο, ἡ Ἡμερίδα, τὸ Συνέδριο, τὸ Προσκύνημα, ἡ Έορτή, τὸ κοινὸ γεῦμα, ἡ λατρευτικὴ Ἀκολουθία, ἡ δανειστικὴ ἢ κινητὴ βιβλιοθήκη κ.λπ.

Μέσα ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὶς διάφορες ποιμαντικές ἐκδηλώσεις εἶναι: ἡ εἰκόνα, ἡ φωτογραφία, ἡ ἀφίσσα, ἡ ζωγραφική, τὸ μουσικὸ ὄργανο, ὁ ἡλεκτρονικὸς ύπολογιστής, τὸ βιβλίο, τὸ αὐτο-

κίνητο, τὸ πλοῖο, τὸ ἀεροπλάνο, τὸ ταξίδι, ἡ ἐκδρομή, τὸ τραγούδι, ἡ χορωδία, ἡ ἐπιστολή, τὸ τηλεφώνημα, ἡ εύχετήρια κάρτα, τὸ τηλεγράφημα, ὁ χαιρετισμός, ἡ χειραψία, ὁ ἀσπασμός, τὸ δῶρο, ἡ ἐξυπηρέτηση κ.λπ.

Οργανα κατάλληλα, στὰ ὅποια ὁ Τερεὺς μπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται γιὰ νὰ συμβάλουν στὰ διάφορα προγράμματα εἶναι: ὁ Μητροπολίτης, ὁ Τεροκήρυξ, ὁ Θεολόγος, ὁ Δάσκαλος, ὁ Καθηγητής, ὁ Γυμνασιάρχης, ὁ Ίατρός, ὁ Κοινωνικός λειτουργός, ὁ Καθηγητής Πανεπιστημίου ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὴν περιοχή, ὁ ἀπόδημος πατριώτης κ.ἄ.

Συλλογικὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὅποια μπορεῖ ὁ Τερεὺς νὰ συνεργάζεται γιὰ τὴν ὄργάνωση τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων εἶναι: ἡ Κοινότητα, ὁ Δῆμος, ἡ Νομαρχία, ἡ Περιφέρεια, οἱ διάφοροι Σύλλογοι, τὰ Υπουργεῖα, τὸ Σχολεῖο, ἡ Κατασκήνωση κ.λπ. Ύστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἀκολουθεῖ ἡ τοποθέτηση τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων μέσα στὸ **χρόνο** καὶ στὸ **χῶρο**, δηλαδή, τὸ πότε καὶ τὸ ποῦ θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
† Ο.Α.Ε.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έκκλησία και Πολιτική Κυριαρχία

Τοῦ Μ. Γ. Βαρβούνη, Ἀναπλ. Καθηγητοῦ
τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Ἡ κα Ἐλπίδα Κ. Βόγλη, σὲ ἄρθρο τῆς μὲ τίτλο «Ἡ πολιτικὴ κυριαρχία τοῦ ἔθνους καὶ ἡ Ἔκκλησία τῆς Ἑλλάδας. Ἡ συζήτηση γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ Ἑλληνα», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν τόμο τῶν *Πρακτικῶν τοῦ KB' Πανελληνίου Ιστορικοῦ Συνεδρίου* (Θεσσαλονίκη, 25-27 Μαΐου 2001). Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 279-299, τὸν ἀφιερωμένο στὴ μνήμη τοῦ καθηγητῆ Ἀπόστολου Ε. Βακαλόπουλου, ἀσχολήθηκε μὲ ἔνα πολυσυζητημένο στὴν Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία ζήτημα, ποὺ εἶχε μάλιστα καὶ πολιτικὴ ἐπικαιρότητα τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία συνεκλήθη τὸ συνέδριο.

Μετὰ ἀπὸ σύντομο εἰσαγωγικὸ σημείωμα (σελ. 279-284), ποὺ ἔκειθαρίζει ώστόσο τὴν ὁπτικὴ γωνία ὑπὸ τὴν ὁποίᾳ ἡ συγγραφεὺς θὰ ἔξετάσει τὸ ζήτημα, χωρίζει τὸ μελέτημα σὲ δύο τμήματα, ὑπὸ τοὺς τίτλους «Ἡ ἐπίδραση τοῦ θρησκεύματος στὴν πολιτικὴ ταυτότητα τοῦ Ἑλληνα» (σσ. 285-292) καὶ «Ἡ πολιτικὴ κυριαρχία τοῦ ἔθνους» (σσ. 292-299). Ἡ συγγραφεὺς ὅμως, ἐνῶ στὸν τίτλο τῆς ἀναφέρει τὴν Ἔκκλησία τῆς Ἑλλάδος, στηρίζει τὰ ἐπιχειρήματά της σὲ γεγονότα καὶ ἴστορικὰ συμβάντα ποὺ ἀνάγονται στὶς ἀρχές καὶ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰώνα, ἵδιως στὸ πρῶτο μέρος, σὲ μία περίοδο δηλαδὴ ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη ὑπάρξει ἡ Αὐτοκέφαλη Ἔκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποία ὀλοφάνερα συγχέει πρὸς τὴν Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἔκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Θίγει ζητήματα ποὺ νομίζω ὅτι ἔχουν πλέον τελεσιδικήσει, ὥπως τὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἔκκλησίας στὸν ἀγώνα τοῦ 1821 (σ. 286) καὶ τὰ τῆς ἐννοιολογικῆς σχέσεως τῶν ὅρων

«ἔθνος» καὶ «γένος» (σ. 287), ἐπαναλαμβάνοντας μιὰ μᾶλλον παρωχημένη ἐπιχειρηματολογία. Τὸ σπουδαιότερο δέ, προσπαθεῖ νὰ ἔρμηνεύσει τὴν στάση τῆς Ἔκκλησίας μὲ κριτήρια πολιτικὰ καὶ κοσμικά, μὴν ἔχοντας τὴν παραμικρὴ ύποψία γιὰ τὸν ἐσχατολογικό τῆς ρόλο καὶ τὰ πνευματικῆς τάξεως κριτήρια, ποὺ ὑπαγορεύουν τὴν ἐκάστοτε στάση καὶ τὶς ἀπόψεις ποὺ διατυπώνουν οἱ κατὰ καιρούς ἐκκλησιαστικοὶ ταγοί.

Ἐπιδίδεται λοιπὸν σὲ μιὰ παράθεση γνωστῶν γεγονότων γύρω ἀπὸ τὶς ἐπαναστατικὲς ἔθνοσυνελεύσεις καὶ τὰ ἀντίστοιχα συνταγματικὰ κείμενα ποὺ προῆλθαν ἀπὸ αὐτές (σελ. 288-291), χωρὶς ἵχνος πρωτοτυπίας, οὕτε σὲ νέα ἴστορικὰ δεδομένα, ἀλλὰ οὕτε καὶ στὶς κρίσεις ποὺ διατυπώνει. Οὐσιαστικὰ ἐπαναλαμβάνει ὅσα ὑποστηρίζει μέρος τῆς ὑπάρχουσας βιβλιογραφίας, ποὺ ἀμφισβητεῖ τὸν ἔθναρχικὸ ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὸν ἔθνικὸ ρόλο τῆς Ἔκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ πίσω ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ κειμένου τῆς διαφαίνεται ἡ διάθεση ἐμπλοκῆς σὲ ἔνα πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, ὃχι μόνον Ἑλληνικὸ ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα εὐρωπαϊκό, ποὺ ἔχει νὰ κάμει μὲ τὴν ἀναγνώριση ὃ δχι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ συνακολούθως τῆς Ἔκκλησίας, ὡς προσδιοριστικοῦ παράγοντα τοῦ ἴστορικοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ πολιτισμικοῦ παρόντος καὶ μέλλοντος τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Παρόμοια εἶναι καὶ ἡ σκοπιὰ ὑπὸ τὴν ὁποίᾳ ἀντιμετωπίζει τὴν ἀνακήρυξη τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς Ἔκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (σελ. 293-296), παραγνωρίζοντας ἐντελῶς τὴν σχετικὴ πλούσια θεολογικὴ βιβλιογραφία καὶ ἀνιχνεύοντας πολιτικὰ καὶ μόνον κίνητρα πίσω ἀπὸ τὶς ἐπιλογές τῶν πρωταγωνιστῶν. Ἐτσι, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ πράξεις καὶ ἐπιλογές μὲ «πολιτικοὺς κατεξοχὴν

